

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA

№ 88.

28 listopada 1919.

Treść: 478.	Ustawa z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmiany nazwisk	881
479.	Ustawa z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw gminnych obowiązujących w miastach Galicji, jakoteż rozszerzenia zakresu działania galicyjskich rad miejskich (gminnych)	882
480.	Ustawa z dnia 24 października 1919 r. w przedmiocie częściowej zmiany § 23 obowiązującej w b. Królestwie Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem ustawy o reprezentacji powiatowej	883
481.	Ustawa z dnia 24 października 1919 r. o ratyfikacji konwencji z Francją w przedmiocie emigracji i imigracji	884
482.	Uchwała Sejmu z dnia 31 lipca 1919 r. w sprawie uchylenia mocy dekretu z dnia 24 grudnia 1918 r. w przedmiocie wyborów sędziów handlowych	884

478.

U S T A W A

z dnia 24 października 1919 r.

w przedmiocie zmiany nazwisk.

Art. 1. Zezwolenia na zmianę nazwiska obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej udziela Minister Spraw Wewnętrznych. Zezwolenie może być udzielone tylko w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie. Brzmienie nie polskie nazwiska nie jest dostatecznym powodem do zmiany.

Za zmianę nazwiska pobiera się opłatę w sumie 3000 mk. (4500 koron). Od opłaty może być petent zwolniony w całości lub w części przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 2. Proszący winien wyluszczyć powody zamierzonej zmiany nazwiska i wskazać nazwisko, które pragnie przybrać.

Do podania należy dołączyć metrykę chrztu, względnie urodzenia, tudzież dokumenty, wykazujące przynależność do Państwa Polskiego.

Art. 3. Minister Spraw Wewnętrznych rozpatrzy potrzebę zmiany nazwiska, a w razie uznania jej zarządzi na koszt petenta ogłoszenie zamierzonej zmiany w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej, tudzież według własnego wyboru w trzech dziennikach nieurzędowych.

Art. 4. W ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w dzienniku urzędowym wolno z ważnych powodów zgłosić sprzeciw w przedmiocie zamierzonej zmiany nazwiska do Ministra Spraw Wewnętrznych. W razie zgłoszenia sprzeciwu przez osoby tego samego nazwiska, które proszący przybrać zamierza, zezwolenie nie może być udzielone. Podanie i sprzeciwu rozstrzyga Minister Spraw Wewnętrznych i zawiadamia o swej decyzji tak proszącego, jak i osoby, które sprzeciwu niosły.

Art. 5. Ogłoszenie o zezwoleniu na zmianę nazwiska zamieści Minister Spraw Wewnętrznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej, zarządzając jednocześnie adnotację o aktach stanu cywilnego.

Art. 6. Adnotacja w aktach stanu cywilnego powoduje zmianę nazwiska proszącego, jego żony, a także i tych dzieci, które w chwili wniesienia podania nie były pełnoletnie.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie inne przepisy w przedmiocie zmiany nazwisk.

Art. 8. Sprawy zmiany nazwisk, nie załatwione jeszcze prawomocnie do dnia ogłoszenia niniejszej ustawy, mają być traktowane według postanowień tej ustawy.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

Marszałek:

Trampezyński

479.

U S T A W A

z dnia 24 października 1919 r.

w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw gminnych, obowiązujących w miastach Galicji, jakoteż rozszerzenia zakresu działania galicyjskich rad miejskich (gminnych).

Art. 1. Upoważnia się Ministra Spraw Wewnętrznych do udzielania w porozumieniu z Ministrem Skarbu pozwoleń na nakładanie dodatków do państwowych podatków bezpośrednich lub podatków konsumcyjnych, wzgl. do zaprowadzania danin, nie należących do kategorii dodatków do podatków bezpośrednich lub podatków konsumcyjnych, jakoteż podwyższania istniejących już poborów tego rodzaju w tych wszystkich wypadkach, w których stosowanie do § 89, 90 i 92 statutu król. stoł. miasta Lwowa z dn. 14 października 1870 r. Dz. U. K. Nr. 79 (w brzmieniu, ustalonym ustawą z 11 września 1900 r. Dz. U. K. Nr. 90), § 60 p. 23 lit. b), c), d) i e) statutu król. st. m. Krakowa z dnia 6 października 1901, Dz. U. K. Nr. 108 (w brzmieniu, ustalonym ustawą z 12 kwietnia 1905 r. Dz. U.